

РУЗВЕЛТ ЗА „МОЛОДШУ КРОВ” У ФЕДЕРАЛЬНИХ СУДАХ

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвельт віднісся до конгресу з проектом реформи найвищого суду Злучених Держав, як теж федеральних судів окружних, в такий спосіб, щоб не було потреби змінити конституції. Президент виходить із заложення, згадані суди не сповняють як слід свого завдання справляти, як теж тому, що суд у деяких випадках люди, яким через старість, не стає сил, щоб виконувати належну працю в скорому темпі. Щоб ці федеральні суди „оживити”, президент запропонував зміни.

Підносить число суддів найвищого суду.
Президент домагається від конгресу повноважень піднести в міру потреби число суддів найвищого суду Злучених Держав з 9 до 15. Має це статися в такий спосіб, що коли котрий з теперішніх суддів, що скінчив 70 рік життя, не зрезигнує з посади, як це він має право зробити, тоді президент буде управлений замінувати додаткового суддю. Таких суддів, що вже досягли 70 років життя, є тепер у найвищому суді 6. Якщо жоден з них не уступив би, президент міг би замінувати 6 додаткових суддів, а тим самим найвищий суд Злучених Держав складався б з 15 суддів.

Подібна реформа з окружними федеральними судами.

В подібний спосіб і з тих самих причини міг би президент Рузвельт ще замінувати яких 50 окружних федеральних суддів.

В справі судових заборон.

Президент Рузвельт домагається від конгресу ще й зміни судового поступовання в справі видання таких судових заборон, які торкаються виконання ухвал конгресу. Заки таке рішення має бути видане, спірна справа має бути вислана до найвищого суду Злучених Держав, де має бути вислухана опінія державного прокуратора щодо спірної справи.

ПРОЕКТ НАЗИВАЮТЬ „РЕВОЛЮЦІЙНИМ”.

ВАШИНГТОН. — Тільки головні лідери демократичної партії, що є в конгресі, були втаємничені в подробиці законопроекту, пропонуваного президентом Рузвельтом у справу реформи федеральних судів. Тому поява цього проекту викликала велике загальне здивування. Багато консервативних демократів, а майже всі республіканці, назвали проект радикальним, а навіть „революційним”. Дехто з республіканців заповідає, що це є започаткування властивої „диктатури” Рузвельта і нехтування конституції. Та назагал панує переконання, що законопроєкт матиме більшість в обох палатах і стане законом, а тоді Рузвельт уже не матиме потреби лякати несподіванок з боку найвищого суду Злучених Держав, як це було минулої каденції.

70 РОКІВ — НІЗКА ПЕРЕШКОД.

НЮ ЙОРК. — Чарлз Гюз, бувший секретар стейту, а теперішній президент найвищого суду Злучених Держав, твердить, що це не розумно казати уступати людям з уряду тому, що вони досягли 70-ти річ життя, бо в такий спосіб посягнується єдність з людьми з глибоким досвідом і знанням. Модерний спосіб життя і лікування дає змогу людям працювати з повною силою принаймні до 75 року.

НОВІ ДОКАЗИ РЕКІТЕРСТВА.

НЮ ЙОРК. — За один день доходжень у справі ресторанного рекету стверджено 5 випадків, які дали доказують, що рекетерів ніколи безпосередньо кожного рестораника, що не виконував сілпо їх приказів і не оплачував себе грубими сумами.

ЦЕРКВА ПРО СУСПІЛЬНІ СПРАВИ.

НЮ ЙОРК. — Федеральна Рада Церков Христа забрала слово в справі „сидячого страйку” і Генеральної Моторної Корпорації. В першу чергу вона ствердила, що автомобільна корпорація визнає робітників, визнаючи їхні сили своєю системою поспіху, що викликає велике негодування серед робітництва. Далі, церква не погоджується теж з „сидячим страйком”, який вважає найновішим засобом оборони робітничих інтересів. Але каже, що незаконне поведіння фабрикантів з робітниками викликає незаконність по стороні робітників, які хапаються за такі засоби як „сидячий страйк”, чим порушують конституцію, себто право власності.

РАДІСТЬ ЗАГЛЯНУТИ ДО ЗАКАМАРКІВ.

НЮ ЙОРК. — Елінора Рузвельт, жінка президента держави, дораджує вчителям і вихованкам заглянути до темних закомарків, у яких живуть і виховуються ті діти, що є під їхньою опікою. Тоді доперва вони зрозуміють психологію тих дітей. Тоді зможуть і навчити тих дітей багато корисних річей.

НЕЗВИЧАЙНИЙ ПАЦИФІКАТОР.

Публика, що вийшла перед кількома днями з лютеранської церкви в Ризі, побачила мужчину з рукою, прибитою грубим 5-цалевим цвяхом до церковних дубових дверей. Коло нього лежав молоток, а з прибитої руки лилася кров. Мужчина, блідий від утлуку крові, заявив, що називається Асара, є інвалідом зі світової війни і хоче тим способом звернути увагу світу на небезпеку війни. Асара віддали до психіатричного шпиталю.

КРОВ НА ДНІСТРІ.

Як повідомляє „Курентул”, підчас Різдва дві молдавські родичні намагалися переплисти Дністер із советського боку на румунський. Советська прикордонна сторожа засипала утікачів стрілами. Коли тратва причалала до басарабського берега, на ній була лише одна жива людина — 10-літній дівчинка, тяжко ранена. Решта утікачів, а саме: два мужчини, дві жінки та трое дітей згнули від болішевицьких куль.

ЗУСТРІЧІ ТОРБИНСКИ.

У Франції розповсюджують тепер нові модні жіночі торбинки під назвою „зустрічні торбинки”, призначені для неточних пань, які дуже часто забувають про пору умовленої стрічі. Тільки одна половина торбинки зроблена так як завжди. Друга половина призначена на приміщення прецизійного годинника з великим циферблатом і великою цівкою. Дуже багато молодих мужчин подарувало своїм судженням і жінкам такі годинники, новий радісного оптимізму, що їх кохави приходили, муть тепер точно на умовлені стрічі. Викрути жінок, що бувають вони не знали точної години, не будуть мати ніяких підстав, бо годинник у торбинці є справді зразком годинникарського мистецтва.

ОТРУДНІ ГРИБИ ТА СОБАКА.

Історія із східної Африки: Два молоді фермери підчас проходження ваткувалися на доріжці, апетитні гриби, дуже схожі на печериці. Спокуса була велика. Фермери набрали тих грибів і назвали дома кухарці зготувати з цих вечерю.

Апетит своєю дорогою, а обережність ніколи не зашкодить. Смакути гриби дали найперше скору пайку собаці, собака зїла до дрібки і побігла собі. — Отже гриби не їстівні, вирішили фермери і забралися до вечері.

Саме кімчили, як до кімнати влетіла кухарка і охнула. Ого, наш мопсик уже капут!

Фермери аж позеленіли зі страху. Шанденко поспішали на ровери і помчалися до найближчого, віддаленого на 20 км. містечка до лікаря. Лікар випитував їм шлунок. Сказав Богу, ми врятовані, зітхнули оба й поїхали назад додому. Захотіли ще подивитися на трупа бідолашної собачки. Запитали кухарки, де й як спочиває мопсик.

— Та таки на дорозі, де його переїхало авто, відповіла кухарка.

КЛЮБ ЛІННОХІВ.

В Парижі гонували недавно „Клуб лівильних”. В ставлуті постановили, що завдання клубу — навчити своїх членів спокійного, природнього, погідного й повільного життя. Основники цього дивовижного клубу бачать найбільше лихо нашої доби в горячовій негоні за грошем. Говорять, що ця горячка зїдає найкращі сили, збиває високі порівняння й тим підбиває європейську культуру. Духовність культурної людини не може задовольнитися хвилими задоволення, треба їй випити глибоких та глибоких думок — а до цього необхідний відпочинок та спокій. Отже головна засада клубу: Геть горячкове темпо великих міст! Вет погоню за золотом! Цю засаду вирізали на таблиці й прибили на домірці клубу.

НЕДОСТАЧА ПАЛИВА НА ПОДІЛІ.

Один подільський громадянин пише до лівильського „Діла”: Як тільки настане зима, головна журя у нас — це набути дрова на опал. Ліси вирубають і винищують, а як деякий поміщик ще має ліс, то продає його на дні на вируб жилкам, які творять цілу околицю одну велику спілку, що би ніхто інший того лісу не купив і щоб ціна дров усім була однакова. Маючи за собою спілку, він знає, що в ніякій лісі дешевше ніхто не дістане: і тому доволно диктує ціну. Купка дров, дві фіри паулаз, торік коштувала 8 зл., тепер 14 зл., а навіть і більше. Звідки селянина, що може (не все є робота), заробити 60 сот. денно на філярку, має заплатити за фіру дров 7 зл.? Існують максимальні ціни на всі предмети першої потреби, але тільки по містах; на опал по селах їх нема. Консумують опалового дерева підніс, те розпорядок тютюнового монополію, що увесь тютюн мусить бути сушений у еушарях, а не на сонці. Отже сушення тютюну забирає багато дров і піднісєть те його ціну.

Одночасно йдуть місцеві крадіж і нищення придорожних дерев. 70 проц. усіх крадіж справ у суді це лісові крадіж. Одиникий вихід був би вугіль і дерево привезене з Карпат. Однак вугіль задорогий (4-5 зл.). Треба хочє знизити залізничні тарифи за перевіз вугля. Можна вивозити вугіль по деміжнових цінах за границю, то краще зжити його в краю по можливих цінах. Також залізничні тарифи за перевіз дерева з Карпат є за високі, а до того приходять ще оборотні податки. Транспорти дерева Дністром неможє не може вийти поза проєкти. Колиб вугіль гуртом коштував 2 зл. льоко, охоронено би легким способом мільони дерев від вагладі і даноб кожному змогу набути опал. Десь міський безробітним видається вугіль даром, а хто дасть його сільським? Ніякі драконські карни не охоронять придорожних дерев, як малоземельний селянин не буде в силі купити собі опалу на зиму.

ХАБАРНИЦТВО ПЕРЕД СУДОМ.

Перед карним трибуналом у Львові розпочалася розправа проти команданта поліційної станції у Ширці, Казимира Бердовського, власника млина Генрика Шілінга та емеритованого вчителя Рудольфа Парра. Бердовський відповідає за надужиття влади та за те, що дав Бердовському 150 кг. мукни, Пар за те, що давав йому набіл і яйця. Шілінг мовов у своїм млині почави та у святоточні дні і потребував ласки Бердовського, щоб не повідомляв про це інспектуру праці. Пар потребував Бердовського, щоб прихилив заопінованого його подання в справі дозволу на ношення пальної зброї.

БУКИ ЗА НЕСЛУХНЯНІСТЬ ВЛАДИ.

У Триполісї видала італійська влада розпорядок, що всі склепи мають бути в суботу отворені, а в неділю замкнені. Коли кілька жидівських купців не хотіли до того пристосуватися і ставили опір, їх привели на публичну площу і при 10 бучів. Виконавши кару прилядалися представники жидівського й арабського населення.

В ХОЛМСЬКИХ ПОВІТІ ПОГАНІ ЗІ ШКОЛАМИ І НАУКОЮ.

В Холмі відбувся недавно зїзд представників місцевих організацій з мілого повіту. З виступаючих рефератів виходить (як пише „Курер Пор.”), що в холмських повіті є 171 шкіль (у тім аж 92 однокласні) і лише 6 семикласівок. Число необхідних науково-дідей велике, але його точно не можна подати з браку (нібито) метрик. Великий брак учительських сил спричинив редукцію науки в місті на 2 години, в повіті часто на половину годин. Цікаво, що в етнографічних польських повітах Люблинщини є обиятих наукою майже 1000 дітей обов'язаних до школи й обсяджені всі етати та є платні й надцисельні години. А в українських та мішаних повітах маємо зовсім інший образ. Там повно дітей, що обов'язані ходити до школи, поза школою, там бракує учителів, шкільних будинків і т. д.

ВАРЕНІ РИБИ В МОРЮ.

Капітан одного з голандських вантажних пароплавів оповідає, що коли його пароплав плів перед кількома тижнями через пролив Сунда, що ділить острови Суматру й Яву, залюга пароплава завважила незвичайне явище. Поверхня моря була покрита великою кількістю неживих риб, а коли трохи з тих риб вилетіли, виявилось, що вони заварені. Капітан пояснює це в той спосіб, що в залив Сунда є слабий вулкан Кракатау й там відбуваються часті вулканічні еспресия. Під впливом одного вибуху, створився там навіть недавній новий острів. Отже останній наглий вибух мусів до того ступня розігріти морську глибину, що переплавляючи тоді там риби заварилися.

ДАЛЬШІ ПОГОЛОСКИ ПРО ЗАБУРЕННЯ В СОВЕТСЬКІЙ АРМІЇ

ЛОНДОН. — Лондонські газети приносять далішні вістки про заворушення в советській армії, яка під проводом маршала Ворошилова протиставляється політиці Сталіна. „Дейлі Міпюр” доносить, що в часі останньої військової паради в Москві військові відділи зіпсували зовсім Сталіна і піднесли оклик тільки на честь Ворошилова. Досі ще таке не траплялося. Агенти ГПУ на приказ Сталіна хотіли арештувати деякого з вищих офіцерів, але Ворошилов приказав зчирен арештувати агентів ГПУ. Говорять, що по цілій советській території скріплюється дуже саботажі: підпалюють публичні будинки, фабрики зброї й амуніції та вбивають советських урядовців. У Києві вбухла фабрика амуніції. Кажуть також, що Ягода, бувший шеф ГПУ, арештований за підозріння в звязку із Троцьким. Арештований теж високий комісар ГПУ, Воронкін. Нинішнім головою ГПУ є Єжов. Він з доспіхом реорганізує ГПУ і побільшує її склад. Догадуються, що в короткому часі готове прийняти до остаточної розправи між ГПУ й армією.

ПОЛЬЩА БУДУЄ „ТРИКУТНИК БЕЗПЕКИ”.

ВАРШАВА. — Прем'єр міністрів заявив у польському сеймі, що уряд порішив збудувати між ріками Вислою і Сяном так званий „трикутник безпеки”, в якому будуть розміщені фабрики зброї й амуніції. Цей план потягне за собою величезні витрати, біля трьох біліонів злотих. Проте, як пояснив прем'єр, будова фабрик дасть тисячам людей зарібок, пустить в обіг нові суми гроша та в той спосіб піднесе в краю добробут. Для виконання цього плану вже створено гурт знавців і спеціалістів.

ІТАЛІЯ ПОШИРЮЄ СВОЇ ВПЛИВИ НА БЛИЗЬКИЙ СХІД.

МЕДИОЛАН (Італія). — Турецький міністр закордонних справ, Рушді Арас, заявив, що недовго буде підписаний пакт дружби між Туреччиною, Персією й Афганістаном. Рушді Арас також заявив представникам преси, що Туреччина є дуже задоволена з цього, що її зв'язки з Італією покращили і що Італія підписала дарданельську угоду, на основі якої дозволено туркам укріпити Дарданелі. Дякую свою згоду на укріплення, Італія всетаки собі застерігає, що провід Дарданелі не сміє „служити цілям московського червоного імперіалізму”.

БУРЯ В СКЛЯНЦІ ВОДИ.

ЛОНДОН. — Кілька днів тому імієнський амбасадор Рібентроп у Лондоні в часі своєї аудієнції в англійського короля віддав останньому націоналістичне поздоровлення через піднесення руки. З цього приводу деякі англійські часописи піднесли бурю, кажучи, що тим він образив короля, що викликав велике негодування серед англійських міністрів і що тому він незабаром буде мусити опустити своє становище та виїхати з Лондону. На алармуючі вістки англійський уряд відповів, що тим поздоровленням Рібентроп зовсім не образив короля, також не схвилював кабінету міністрів, бо це поздоровлення є суто німецьке й уважається воно за пошану, а не за образ. Ним адорюють у Німеччині голову держави.

АНГЛІЙСЬКА ЦЕРКВА НА СТОРОЖІ НАРОДУ.

ЛОНДОН. — Єпископ Лондону, Артур Віннінгтон-Інграм, у своїй промові перед зібранням достоянників англійської церкви гостро атакував папифістів, кажучи, що „дійсною небезпечкою світового миру є папифісти. Колиб ми були перенесли поглядами папифістів у 1914 році — говорив єпископ — то німецький імператор, або Гітлер сиділиб нині у Білій Галі. Історія Етіонії повинна вилікувати всіх папифістів світу”. Вслід за тою промовою представники англійської церкви ухвалили резолюцію, яка одобрює політику уряду, що упрямо до скріплення оборонних сил Англії. В цій резолюції також говориться, що „християнські громадяни можуть уживати зброї в обороні свого краю”.

АНГЛІЯ ПОЧИНАЄ ГОВОРТИ ВОЄВНИЧО.

ЛОНДОН. — Міністер англійської моринарки, сер Семюел Гор, виступив з промовою, в якій висказав кілька слів не менше твердих і воєвничих від тих, що їх виступовував Гітлер, Мусоліні, чи Ворошилов. Сер Семюел перестеріг інші держави, щоб вони занадто не числили на англійський папифізм і на слабкість англійських збройних сил. „Мн, говорив він, фактично будемо нову флоту, хоч часи будови подвоїлися і потроїлися від часів війни. Проте ми довершимо те, що почали. Наш народжений хист виявляється в нашій новій конструкції. Ми далі можемо будувати кораблі шкоро і ліпше, ніж котрийнебудь інший нарід на світі. Ми знов розбудуємо нашу морську силу до тої міри, що вона стане найсильнішою на світі”. Далі сер Семюел говорив, що нині світ знаходиться в такому політичному хаосі, якого не знав від часу розпаду колишньої римської імперії. І ось тому, щоб утримати британську імперію від нещастя, що може пограти внаслідок цього хаосу, говорив Гор, потрібна Англії велика збройна сила.

FOUNDED 1893

3 Канади належити, посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адр.: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

(Дальше буде)

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮАРК, Н. ДЖ.

Свято Злуки.

Заходом Української Центральної Ради в Ньюарку відбувся концерт в неділю, 31 січня, в Січовій Галі на пам'ятку Злуки Українських Земель. Над виконанням програми не буду розводитися, а то тому, що наш український загальний привик себе хвалити, та перехвалявати кожну добру річ, а свої хиби збувати мовчанкою. Тому, що робити добре є річчю не менше важкою як вистерігтися зла, відступити від того старого прийнятого правила самохвальби, а тільки коротко скажу, що програма та її виконання були дуже гарні, а прихід не найгірший. Часть приходу ухвалено на поведінку, а решту на будову Українського Музею. Зате сильніше хочу натаврувати ті річчю, які не повинні бути між нами. В першу чергу ніяка одиниця не має права в публичних оголошеннях рекламувати своє ім'я за плечима народної організації. Не одиниця, але організація влаштовує свята. Організація за свята відповідає і вона повинна бути підписана на оголошеннях, хіба що сама організація бажає собі з якихсь спеціальних причин, щоби одиниця була підписана за організацію. Одне таке може статися тільки за попередньою ухвалою організації.

Друга сумна річ, яку тут у Ньюарку болісно можна завважити, це те, що в публичних святах тільки дві громади беруть участь, а на ділі є три громади. Згадую за те, тому, бо боюся, що при такій роботі, колиб ті, що борються за волю, дійсно вибороли ту волю і незалежність для нашої держави, то тоді готова знайти частку нашого загалу, що буде казати, що тому, що в тій державі є така або така громада, ми не хочемо тої держави. На словах ми всі хочемо одного, себто волі, незалежності і т. д., а ділами підтримуємо рабство та старе моє продовжити неволю.

Нюарчані! Брати і Сестри! Так ми всі діти одної матері. Нас болить один біль, морочить нас та сама недуга. Перед нами стоїть однакове завдання, одна і та сама ціль. Чому ж нам не злучитися разом і спільними силами улекшувати собі роботу, замість ділитися на гуртки та нищити себе взаємно? Зійдімся разом. Коли ми маємо якісь урази до себе, вискажім це ясно, виразно, щоб кожний знав, про що йде, а при добрій волі можна з а в ж д и з н а й т и вихід, навіть з найгіршого положення. Миж досліди люди. Напам'ятаймо, що тільки організована праця має значіння. Кризу, яка надходить, тільки зорганізовані з м о ж у т ь пережити; незорганізовані будуть мусити згинуть. Українці! Подаймо собі руки до згоди, зачинаймо нове життя.

Адв. В. Кузьма.

У гостинниці.

Вейтер: Що можете закінити цей ковбаси?

Гість: Е, оба її кінці є занадто близько від себе!

ВІД СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Дня 23 листопада 1936 року відбулося перше засідання Головної Управи СУА в справі надходжачої третьої Конвенції СУА, котра має відбутися весною біжучого року.

На внесення голови, Анастасії Вагнер, назначено на конвенцію дні 29 і 30 травня.

Та конвенція, згідно з рішенням другої Конвенції СУА, котра відбулася в травні 1935 року, відбувається в Філадельфії, Па.

З нагоди конвенції делегатки відвідують могили організаторки СУА, Анастасії Рибаківної, що померла дня 5-го серпня 1936 року.

Співатимемо теж гимн СУА, тому є бажаючим, щоб кожна делегатка знала його.

Друге засідання в справах конвенційних відбулось дня 7 грудня при участі більшого числа членів головної управи. Рішено скликати на день 22 січня, крім Контрольної Комісії, обидва комітети: Дорадчий і Мистецтва.

Дня 22 січня було заступлених 9 відділів, а саме: 1, 3, 4, 8, 18, 21, 22, 35 і 43.

По довгих нарадах і дискусії вибрано Конвенційний Комітет, до якого ввійшли: голова: Євгенія Дмитрів, заст. від. 22; заступ. голови: Марія Марусевич, заст. від. 3; секретарка: Марія Ленчук, заст. від. 4; пресова референтка: Павліна Авраменко, заст. від. 1.

Комітет сходиться на наради кожного тижня. На кожним засіданню Комітету є присутні також члени Головної Управи СУА.

Тому, що конвенція має відбутися у Філадельфії, тамошнє жіноцтво запросило голову СУА

Анастасію Вагнер, на день 17 січня 1937 року на наради для установлення і розділення праці між тамошнє жіноцтво.

Комітет, який вибрано у Філадельфії дня 17 січня 1937 року, названо „Комітетом Гостинним“. В обсяг його праці входить: винайм сали на конвенцію, приміщення делегаткам, харч делегатам, підготовлення концерту і вечери на закінчення конвенції.

Програму виготовить і розішле по відділах Комітет Конвенційний.

Рішено запросити на конвенцію відпоручницю Краєвого Союзу Українок.

Рішено взяти участь з іншими організаціями у Другій Світовій Виставі, яка має відбутися в Нью-Йорку, в році 1939. Вже відтепер рішено робити відповідні приготування.

Приготування займається комітет Українського Мистецтва, або експонатів.

Голова СУА зачинає поїзду по відділах. Просимо відділи, що бажали би мати в себе нашу вибрану, прислати зголошення.

Всі вище наведені справи передано до виконання комітетові конвенційному, котрий, перестудіювавши їх, виготовить програму конвенції.

Всі звітлення комітету подаватиме до преси вибрана пресова референтка.

П. Дембіська, секр.

На Різдво.

Гість до шофера: Прошу підїждати; як я не вернуся за п'ять хвилин, то прошу мені ці клунки принести нагору. Хочу бацити, як мене приймуть своїяки, коли прийду без дарунків.

Гей, вгору, орли!

Гей, вгору, орли, високо, Аж під сині небеса, Хай вас жадне лихо, горе Вже на світі не здола! Гей, вгору з тюрмом, з неволі, Рвись кайдани ви на прах, Вилітайте враз до зорі, Що сіє в небесах, Що веде на шлях правдивий Всіх заблуканих людей. Смілож, браття, вилітайте, Бо цей шлях не є трудний. Жадне лихо, жадне горе Хай не буде вам страшне; Ваша сила їх поборе Та на порох розітре. Гей, вгору, орли, високо, Сурма сполю вже трубить, Час до бою нам ставати Та наново в світі жити! Микола Горішний.

„ЖІНОЧА ДОЛЯ“.

Найповажнішим українським жіночим часописом є без сумніву „Жіноча Доля“. Наше жіноцтво намірається по впливи цього часопису на українське життя поза межами Рідного Краю. Сиді замітки тільки те, що за дванадцять років існування редакції „Жіночої Доли“ згуртувала біля себе найповажніші сили літературні й факхові. Для орієнтації нашого жіноцтва подаємо нарис статті „Жіночої Доли“ на 1937 рік.

Статті на теми громадсько-національного виховання українського жіноцтва.

Повість „нагородженої авторки Ірини Вільде: „Віна на розтін“.

Описи казкових казарицьких островів і Мадери, пера ред. О. Кисілевської.

Рубрика: „Шлях до щастя в домі“.

Плани праці по жіночих організаціях і методи організаційної праці, пера Олени Кисілевської.

„Куток господині“, зразки найновішої домашньої господарки.

Візирі народних вишивок.

Широка згадка про всі літературні новості, пера українських письменниць.

Постійна сторінка Зо Слов'янського Жіночого Союзу, під ред. М. Омельчкової.

Новинки з політичного українського життя.

При тій самій редакції виходить ще й часопис для сільських господинь „Жіноча Воля“ і журнал для молоді, під ред. Ірини Вільде, „Світ Молоді“.

Адреса всіх трьох часописів: „Жіноча Воля“, Коломуня, ул. Замкова 37. Ціна 2 дол. річно. Сама „Жіноча Доля“, 3 дол. і другим часописом \$2.50. Всі три разом \$3.

Передплатуйте „Жіночу Волю“ для кремих у Рідному Краю. За 1 долара всеслає редакція з примірником на вказані адреси цілий рік.

В окуліста.

— А не можете прочитати ніякої з тих букв?

— А котру букву, пане докторе?

лісів не так то вже трудно було призасобитися деревом. Знали тоді люди теж щось таке, як невеличкі огрівачі рук і ніг, без яких ніхто не вжився напр. іти до церкви, нехай і на коротке богослуження, бо інакше було годі вислухати його до кінця.

Але наймодернішим і найпопулярнішим засобом огрітти лишилось усетакі ліжка, яке замислює подушок вистелювали щонаймякшими і найгрубшими шкурами. А один з найбільш учених докторів з рядів французької Академії Наук, Льосталь-Біше, автор книги про те, як можна дожити до вісімдесятих літ і зберігти собі притім повну силу і гнучкість молодості, доказував на основі вчених аргументів, що холодні дні треба проводити в ліжку з огляду на його трівку і рівномірне тепло, спаденне для людського організму відносно цілого ряду загрозливих небезпек.

У книжках на культурно-історичні теми читаємо теж усе наново, що зими в сімнадцятім і вісімнадцятім століттях були далеко гостріші, ніж ті, що їх доводило пережити людям упродовж віку дев'ятнадцятого. І воно і справді так, що нпр. зима з року 1709 в усевітній історії зим визначає своєрідний рекорд. Бож подає навіть і Сен-Сімон, що тоді упродовж двох місяців було таке безперестанне і вбивче зимно, якого не запам'ятали ніде і найстарші люди. А притім те зимно далось відчувати весь рік, так, що й упродовж тодішнього літа кімнати короля треба було опалювати і напихати кімнати полінами поверх, так, начеб це була саме середина зими. Знову ж за вістюку з іншої сторони, замерзло в Парижі упродовж часу від 5 до 28 лютого двадцять чотири тисячі людей, і хоч дехто ту вістюку вважає перебільшеною, то вона всетаки мабуть недалеко відбігла від правди.

Але виявилось в тому пропам'ятному році ще й те, що люди готові навіть і своє життя принести в жертву їх порожності, і відноситься те мабуть не тільки до самих французів. Бо от у версальській палаті, що з практичного і гігієнічного погляду виявилась з самого початку як одна з найнеудатніших будівель узагалі, наймогутніші вельможі того часу, аристократи, багаті й високі достойники вдовольнялися такими, вікон і воздуха позбавленими, ні до огрівання ні до провітрювання непридатними дірами, що нині не можна тут примістити в безпосередній близі його величності все виключно тому, щоб мати честь і щастя пе-

УКРАЇНЦІ В ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

ЗАХОДАМИ УКРАЇНСЬКОГО ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА, Ч. 28 О.Д.В., СЕСТРИЦТВА ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІ (долина міста), СЕСТРИЦТВА ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІ (гора міста), УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦЬКОГО СЕСТРИЦТВА І ТОВАРИСТВА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, 171 від. У. Н. Союзу, відбується

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 14-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1937 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ, 181-183 FLEET ST., JERSEY CITY, N. J.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

ДЛЯ ПОШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТИ ВЕЛИКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕРОЇНІ

ОЛЬГИ БАСАРАБ

ЯКА ЗГІНУЛА МУЧЕНИЧОЮ СМЕРТЮ З РУК ЛЯЦЬКОГО КАТА ДНЯ 13. ЛЮТОГО 1924 Р.

ПОЧАТОК точно в годині 7-мій вечір. — ВСТУП 35 центів.

В програму Свята входять: Вступне слово МАРІ БАРАН; Святочні промови о. святих В. ЛОТОВИЧА І СТЕФАНІ ГАЛІЧИН; по англійськи промовить ЮЛІЯ КУСІЯ; ХОРИ під проводом диригента ВАСИЛЯ ГЕЛІ І панни МАРІ ГЕЛІ; сольо-спів, дует, тріо, декламаші і дитяча оркестра.

Уважаймо всі нашим обов'язком бути на тому святі, щоб гідно вшанувати та віддати поклін тіні Мучениці за волю українського народу.

ВІДВІДУЙТЕ СВОГО РОДИННОГО ЛІКАРЯ.

(Подає д-р Джан Л. Райс, комісар здоров'я міста Нью-Йорку).

Чимраз більше промов мож-на тепер почути на радіо про здоров'я, як теж багато пишеться про це по часописах. Хоч багато з тих промов і статей є корисні, то знову є такі, що навіть приносять шкоду. Серед дорадників, що пропалують практичні міри, є багато без наукової основи та взагалі таки не є признані медичною професією. Маємо теж групи ошуканців, що продають патентовані ліки, приписи харчування або щось інше, чим очевидно приносять користь тільки продавцям. Оди-нока ціль ошуканця це здобу-тя грошей.

Шанси є десять до одного, що пересічна людина, котра пішла за намовою ошуканця, заплатить тяжку кару через у-трату здоров'я. Це повинно бути ясным для кожної думаю-чої людини, що „вистрільни-“ ліки, патентові медичини, кот-рі буцють „помагають на вся-ку недугу“, не надаються для кожного організму, а спосіб життя та дієту не можна при-стосувати в однаковій мірі для кожної людини. У більшості

випадків так звані „признання“ це нахабство.

Кожна округа краю має га-зету, присвячену певним спра-вам. Багато з тих газет друку-ють достовірні статті про здо-ров'я, постачувані місськими, стейтовими або федеральними зар'ядами здоров'я. Хто чи-тає ті статті, той може спосте-регти, що більшість з них вка-зує на важність клікання ро-динного лікаря на випадок за-недужання. Це знаменита по-рада. Кожна округа має одно-го чи більше іспитованих лі-карів, з повними кваліфікація-ми для подавання услуг по-требующим. Кожний з тих лі-карів може дораджувати в у-сіх справах недуги та здоров-ля, а вам оплатиться вдатись до них по пораді.

Совісна стаття про здоров'я завсіди дораджує вдатись до родинного лікаря та остерігає перед ошуканцями, „вистріль-ними“ ліками і якимнебудь са-молікуванням. Ціль доброї статті на тему здоров'я є вка-зати дорогу до здоров'я, звер-таючи рівночасно увагу на вартість свіжого повітря, со-нячного світла, домашньої чи-стоти, розривок, відпочинку, спання, як теж зрівноваженого харчу.

Там теж вказано на важність споживання сирих та варених

ярин, овочевих соків, молока та молочних продуктів підчас щоденного харчування. Але совісна стаття про здоров'я ніколи не робить діагноз, не дає рецепт, а завсіди радить удатись до лікаря на випадок хвороби та дораджує ма-ти свого родинного лікаря. Ті, що радять вам інакше, не за-інтересовані у вашім здоров-лю.

ЧАЙКИ

(З минулого).

Чом над Дніпром чайки вються І квілять, мов плачуть? Бо на хвилях плывуть в море Два трупни козачі. Хвиля, тихо їх гойдають, Мов до сну колишуть, Знають хвиля, це не знають, — Козаки не динуть. Ще учора в тяжкій бою За річку Вкраїну З честю впали й за те ворог В хвилях їх укинув. І плывуть разом, мов байдуже, Де прийде спочити... Чайки вються і кигочуть, І плачуть, мов діти.

П. Т.

— Що той дентист рве зуби без болю — це брехня!

— Чи тебе дуже боліло?

— Мене ні, та щоби ти чув, як він ревів, як я його вкусив у палець!

БОРІТЬБА З ЗИМНОМ

Пліній молодший¹ подає, що старинні римляни знали спосіб центрального огрівання; вони вміли при допомозі відповідних рур розпоровувати теплий воздух по різних просторах домі. Та ще в році 1709 (рбіч пропам'ятного для Швеції, Москви й України бою під Полтавою), що приніс Європі одну з найстрашніших зим, які затьмили люди, виявилось, що цивілізоване людство дуже те недоста-тичними засобами в силі боротися проти гроз зим-на. В тім році ось у Парижі замкнено було в січні всі театри й припинено всі судові розправи, бо чорнолі мерзло в каламарах, у пивницях вино пе-ремінялося в лід, а на хлібі, таки підчас їжі, утво-рювалася ледяна верства. Тоді були випадки, що люди замерзали в ліжках, а з новонароджених ді-тей мало котре змогло дожити до найближчого дня.

В тих часах і в Тилеріях², ще ось з початком во-лодіння Людовика XIV (1643) не вміли опалити кімнат так, як треба. В усіх королівських пала-тах була лиш обмежена кількість комінків (ше-міне), і воно не було легко управі такої палати рішитися на побільшення того числа. Бо такий комінок уважався тоді не предметом необхідного вжитку, тільки річчю люксусовою, а щодо груб, то водилося так, що французи жахалися їх віддавна, і був навіть такий французький письменник, що ска-зав, начеб то „вид грубки явив силу фантазі і на-повняв душу людини меланхолією“. І отак і най-лютіше зимно видавалось французам далеко не таким тромливим, як оте невидиме, душеливе і пар-не тепло груби. Тут і там, при відповіднім строю груб, пробували теж палити вуглем, але на тому розумівся тоді ще мало хто, через що траплялись часто важкі зачадження, що теж немало причи-лось до того, що груба стала цілком непопулярна.

Отак доводилось тоді людям утікати з холо-дних покоїв у каварні, що саме у XVIII столітті по-чали входити в моду, або йти до ліжка, де вони проводили іноді весь час і приймали так і гостей. Часто не було іншого вибору, тільки або люте зим-но, або димляча груба, і люди вибирали всетаки зимно, і то навіть в околицях, де завдяки близі

ребувати в безпосередній близі його Величності короля і брати участь у його життю. І були це багатирі, яким було легко можливе винаймати собі в Парижі цілі камениці й палати, та які проте во-ліли зносити всякі невгоди і наражування навіть на найбільші небезпеки, щоб лиш мати змогу об-тертися об королівську кирею та чекати на коро-ля що рана в прислоненій галі зі смиренним приві-том, в надії, що може то його величність зволить ласкаво добачити їх та обдарувати своїм коро-лівським словом...

А зрештою і в році 1758 було так, що Людвик XV слухав раз богослуження таки з ліжка, щоб припадом не згинуть з зимна, і повелів у своїй кімнаті вибудувати два комінки. Тоді то з огля-ду на те, що не можна було ніяк підшукати мармо-ру, відповідного до мармору старого комінку, цей усунено, а на його місце видвигнуто два нові.

Одначе в Тилеріях люди мерзли — ще й на ко-ротко перед великою революцією — ґрунтовно. В зимі стіни тут ставали вогкі, а тепло з комінків осушити їх не могло. Кімнати, призначені для служби і для челяди, були просто не до опалення, через що весь двірський персонал міг заґрітис-я тільки в однім одинику місці, а саме — в кухні.

Так шойно кінець XVIII століття зазначаєть-ся тим, що по домах починають користуватися практичним опалом, але люди старої дати якось не надто радувалися тією новістю. Старі люди ту-жили ще завжди за патріархальними часами, коли то ціле товариство ґуртувалось довкола одного одинокого комінку, всі тепло зодіти, шаликами й покривалами призадоблені, повні нетерплячого дождання заґрітис-я біля спідної ватри, при якій і чужинці мали вражіння, начеб і вони належали до тіснішого родинного кружка.

І вже воно так склалося, що Париж і Франція лишились на довго клясиною вітчизною — змер-зання... Та сьогодні, що правда, з цього погля-ду є вже геть-геть інакше, — центральне огрівання справило пережиткам давніх часів кінець. І якщо нині ще є в Європі люди, що мерзнуть, то це хіба ті, в яких нема грошей на паливо.

З німецької мови переклав

Д-р Остап Грицай.

Щастя.

— Чи ви мали щастя на полюванні на тигрів в Індії?

— О так! Величезне щастя. Я не надивав ні-одного тигра.

¹ Сестрінок славного римського вченого Плінія старшого, 52—113 р. по Хр., визначний як автор творів реторичних і цінних листів.

² Старинний палив в Парижі, під XVIII в. королівська резиденція, в р. 1874 зруйнований пожегою.

³ Французький письменник (1675—1755), автор славних споминів про епоху Людовика XIV.

СТУДІНЬ, НЕДУГИ, ЗЕМЛЕТРУСИ ДОСКУЛЯЮТЬ ЯПОНЦІМ

Японія, попри Англію, це хіба друга у світі країна, де справа погоди відіграє у взаєминах між людьми важну роль. В Японії, як і в Англії, зачинають розмову від погоди та завваж, чи вона гарна чи погана. Без сумніву важне це в країні, якої підсоння на око латидіє, а всеж країна ця буває частіше і доскульніше наражена ніж інші країни на примхи поганої погоди. Тому то парасоля в Японії відіграє таку важну роль.

Тому, що повітря значно вогке, літню спеку в Токіо, а також зимову студінь не раз трудніше переносити ніж ті самі висоти та зменшення температури в поміркованому підсонні. Крім вимково частих дощів даються в знаки японцям також сильні вітри. Коли японські знавці заповідять, що наближається тайфун, тоді навіть преса пригадує громадянам і мешканцям островів, чоґо мають сподіватися та як боронитися. Тайфун може перейти морем навіть тисячі миль далеко від Токіа, а всеж столиця потопатиме в дощі, що паде принайменше всьєнку добу.

Та ще важніша в Японії зима. У звязку з зимою треба згадати, що японські домики, тропікальні в помислі та виконанні, продувні, отверті, нещільні.

Хата в нашому розумінні має охороняти людину перед примхами підсоння. В такій хаті ми зовсім незалежні від погоди. Японське будівництво служить іншій меті. Дає мало що більше, як дах над головою. Самособою, будують японці теж муровані доми, готелі, вілли, з центральним ogrіванням і з центральним охолодженням (на літо). Однак дерев'яне зовсім народне будівництво поширене в усіх Японії. Бідніші ділянки великих міст і села таксамо забудовані, бо це згідне не тільки зі звичками покоління, але передівсім дешевше.

Більшість японських домиків ogrіваяють у зимі типово-японською маленькою печкою, що звється гібані. Кілька жевріючих вугликів у попелі вигонують велику, черевату вазу, які ствляють посеред кімнати. Японці гріються над такими печами в дивний спосіб. Бо ogrіваяють руки у суглобах, а викликана так нервова реакція дає вражіння тепла. Крім того засобів тепла набирають у купальні, дуже гарячій, так, що мало який чужинець є в силі пірнути в такий „кипятик“. А японці, видержують температуру такого купелю без найменших труднощів.

Та всі ті засоби, що мають допомогти японцям перенести зиму, це лише половинні засоби. Із статистик виявляється, що грудні недуги дуже поширені серед японців, багато молоді нездужає та вмирає на сухоту. Більшість японців не лише, що легко перестуджується, а постійно є перестуджена. Останніми часами не раз нагоді обговорювання ріжних реформ підносили сполох з причини злого перестічно стану здоров'я громадян Японії. Військостарість, щоб утворити окреме міністерство здорових справ, бо має сумні досвіди при бранках. Із новобранців 85% відпадають з причини лихого стану здоров'я. В цій статистичній цифрі велику позицію займають саме грудні недуги.

Крім химерного підсоння та його несподіванок частіше це Японія своїх громадян частими землетрусами. Страшний землетрус навістив Японію в 1923 році. Японці мають на землетруси ріжні приписи і поради, що трохи пригадують ради проти морської хвороби. Отже один припис, що можна їсти, другий, що ні. Третій поручає коня, ще інший цитрину. А при землетрусах кажуть, що передівсім треба відчинити двері. Бо колиб, не дай Боже, стеля завалилася, то потім раз притиснених дверей ніяк не відчинити. Інші кажуть, що найбезпечніше станути у фразузі. Найпевніші, що треба втікати з дому. Та досвід учить, що коли перше потрясіння (як це було в 1923 році) справді сильне і рішуче, то нікому не вистане часу на ніякі рятуноків помисли. Ледви оглянеться, а вже

по всьому, себто по небезпеці. У наслідках буває найстрашніша пожежа, а не сам землетрус. Нераз здавалося, що вже дах летів, а тимчасом показалося на другий день, що землетрус тривав, щоправда, довго, однак не був грізний. Багато домів у Токіо, в ділянці Марунуці, побудовані із забезпеченням і перетривали вже навіть найстрашніший землетрус, себто з 1923 року. Доми ті мають і по десяти поверхів, залізо-бетонової конструкції. Еластичний сталевий кистяк піддається рухам землі й увесь дім хитається, гоїдається та дріжить дослівно в основах — однак ті основи сильні, глибоко залуцені та підперті сталевими стовпами.

Календар ПРОСВІТИ

ЗМІСТ:
Календар Частини: Церковний календар; Астрономічний; Сторбчий, Постійний, Господарський, Ловецький, Грибовий; Записник; Згодний характер року; Таблиця обчислення відсотків; Пояснювальний спис старих слов'янських імен; Міри і ваги, і т. д.
Література й Наука: Найбільший подвійник Галицької Держави; Марія (Стефанія); Як почалася революція в 1917 році в Росії; Перші дні революції в Києві; Українство в Туркестані; Русалка Дністрова; Бойовий щит; Вишків; Народні традиції в церквах і хатах; Юнак телефону; Людина з факсом; Спорт, і т. д.
Освіта й Виконання: „Просвіта“ — колись і тепер; Іван Франко в Романові; Зразкове село; „Просвіта“ на Закарпатті; Нові почесні члени Т-ва „Просвіта“.
Порядки: Бережні здоров'я наших дітей; Часник — як на раку; Умови недуги; Ветеринарний порадник; Сторінка для господарів; Матеріальні й податкові інформації, і т. д.
Ціна Календаря „Просвіти“ — 60 ц.

„СВОБОДА“
85 GRAND ST., (P. O. BOX 346), JERSEY CITY, N. J.

Мала помилка.
— Я народилася перед самою війною — каже підстаркувата, однак багата панна Евлягія до свого звеличника.
— То неможливо, прошу пані. Хіба перед італійсько-єтупійською війною.

ХОРИ! — СОЛІСТИ!

В книгарні „Свободи“ можете дістати нові твори
М. О. ГАЙВОРОНСЬКОГО
(пісн Українських Січових Стрільців)

- I. том: СОЛБОСІВНИ на середній голос — \$.75
- II. том: Пісні на МІШАНИЙ ХОР (партитура) 1.00
- III. том: Пісні на ОДНОРОДНИЙ ХОР (на жіночі або мужські голоси) .75

На кожний концерт придається вам сильна і добра пісня (на мішаний хор, „Живи, Україно!“) .25

Пісні Лемківщини, Закарпаття, Поділля і інші твори М. О. Гайворонського на хор і скрипку можна дістати в книгарні „Свободи“.

„СВОБОДА“
81-83 Grand St., (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.

Здивована.
Пані прийняла нову служницю, що спровадилася вчором. На другий день рано бе сема, осьма — служниця не видати, не слухати. Вкінці пані встає затрівожена та кличе через двері:
— Ганю, чи Ганя вже збудилася?
— Так — чути відповідь — або що?

ВІДЗВА ДО ОДНОСЕЛЬЦІВ КЛІШВНИ, РОГАТИНСЬКОГО ПОВІТУ.

Рогатинський повіт. Він має за собою гарну історичну традицію. В часі світової війни рогатинський повіт дав добрих Січових Стрільців, що принесли славу для своєї батьківщини і для свого повіту. І тепер більшість сіл рогатинського повіту гарно працює на народній ниві. Але про несе село Клішівна мало чути. Чому? А тому, що його нині придалили злидні. Треба за всяку ціну йому допомогти.

В Канаді й Америці є багато односельчан з Клішівни. Ми повинні дати своєму селу поміч, так, як це роблять люди в інших сіл. Управа читальні в Клішівні робила спробу звернутися до своїх односельчан у Дітроїт, але ніхто на її листи не відзивався. Тепер ми хочемо цю справу ще раз порушити. Колись прихильники просвітнього руху рідного села в Америці прислали були на читальню сто доларів. Але від того часу все замірило.

Громадянин Степан Теребуш, що перебуває тепер ставло в Канаді, відвідував недавно рідне село, й оглянувшись, переконався, що в селі розвивалася громадська робота, який наслідок бодай матеріальна допомога. Бо в селі читальня і люди горнуть до неї, але будинок читальні дуже малий; нема ні належної бібліотеки, ні сцени, де можна було брати представлення. Також нема грошей на часописи. Село задовжилося в останніх роках тому, що розлучало будувати церкву. Вслід за тими відомостями створився в Торонті, в Канаді, комітет з підписаних громадян, які рішили прийти на поміч рідному селу.

Мусимо допомогти рідним братам у їх громадській роботі. Нехай вони збудують собі просвітню твердиню, де могли б навчитися потрібного знання та приготувалися до назріваних подій, що доведуть наш нарід до створення своєї самостійної держави. Тому ми кличемо всіх односельчан з села Клішівни, рогатинського повіту, щоб відгукнулися на цю відозву, щоб звязалися негайно з торонтським комітетом та приступили до праці. Жертви і кореспондентські статки на адресу: S. Terebush, 490 Queen St. W. Toronto, Ont., Canada.

За комітет: Степан Теребуш, голова; Іван Протца, секр.; Степан Чепіль, скарбник; Микола Костин, член контр. ком.

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ.

ІНО ЛОРК, Н. Я.

Коляда на просвітні цілі на Лемківщині.

В часі Різдважних Свят. иорський відділ О. О. Л. зібрав на просвітні цілі на Лемківщині коляду в сумі \$87.85. Засоби по \$5: д-р І. Сміт, С. Ковбаснюк, М. Баран; В. Лазута \$3, о. Веселовський \$2; А. Марушак \$1.30; по \$1: Д. Баррїй, І. Шапка, С. Ярема, А. Марко, М. Голад, Т. Заліпський, В. Гедінг, Бровський, А. Ареті, В. Шайо, Д. Дашук, О. Роман, П. Стасюк, А. Глазун, П. Задорешкий, Я. Кулинич, о. Понятинин, А. Брига, І. Бурга, Чех, М. Сатерніл, С. Костів, І. Сахар, Н. Савка, М. Д. С. Пельц, І. Урбан, І. Клиса, М. Котлярчик, д-р Андрейко, Г. Нап, С. Часик, Саха, П. Федак, В. Сітніков, А. Гелетий, Гудя і Гузар, І. Антвін, В. Болісний, Кобалко, Т. Прухмос, І. Писуля, С. Назар, М. Маханюк, Кучма, І. Дубен, М. Сисеко; по 50 ц.: П. Марко, М. Шапка, А. Балакер, М. Мицишин, І. Мадей, С. Мельник, П. Матіяч, Стахур, М. Близнак, І. Приймак, Сандунович, К. Грендус, Кришун, В. Цібенко, М. Сурмач, П. Беда, І. Ранко, М. Гукінська, Бігус, Петрида, С. Скальський, С. Мороз, Глазун, Гуйшко, О. Цапик, І. Бабинець, С. Тупяк, М. Сичук, Миськів, П. Котлярчик, Гарніфід, М. Мельник 45 ц.; по 30 ц.: Н. Ю., І. Балаш; по 25 ц.: І. Йоофінкін, Г. Коляда, Н. М. Ляхович, М. Силоватий, М. Димко, М. Кутний, Стрілецький, Яремко, Я. Коруп, Паламар, В. Сенар, Семко, Конин, Павлюк, С. Лешняк.

Колядували молоді члени иорського відділу О. О. Л.: М. Шапка, І. Роман, І. Гиндур, І. Ренго, Г. Цап, І. Мадей, С. Костів, А. Брига, А. Марко, Г. Шапка й В. Мельник.

Розходо було \$2.15. До головної каси дислацо \$85.70.

М. Котлярчик.

— А чи ти мене будеш таксамо любити, як я цілі чотири тижні буду далеко від тебе?
— Теж питання! Як тебе ще більше люблю, коли ти не є зі мною!

ПЕРШИЙ ПРОТИ-ПОДРАЖОУАЧ, який заспокоює і полегшує страждання і болю від пиятих і злиднів.
ПЕРИ-ЕКСПЕЛЕР торговельна марка у всіх аптеках.

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

— Що це? Миєш ноги, не здіймаючи скарпаторок?
— Так. Бо та вода дуже студена!

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 2-го лютого ц. р. помер у 39-тій році життя Василь Годчак, член від 61 У. Н. Союзу в Латорі, Гва.

Покійний полишив женку вдовою й шестеро дрібних дітей. Покійний родом з села Береська, пов. Ліско, Галичина. Похорон відбувся 6-го лютого в дому жалоби.
В. П. П.

КЛІВЛЕНД, О.

На проєбу села Старої Солі, щоб допомогти збудувати Українську Народню Дім, зложили ці жертовні по \$5: І. Миклясевич, М. Миклясевич, С. Левчик, І. Добролюбовський; по \$3: І. Лазірко; по \$2: А. Гаврилюк, І. Сисак, А. Силір; по \$1: Д. Заворський, Г. Кональ, М. Зінків, П. Цихольський, П. Тимеко, М. Форталь, М. Дзюбко, Р. Калінічак, В. Лазірко, Л. Данилюк, С. Баран, Р. Поповедка, М. Левчик, І. Креск; по 50 ц.: Т. Лешняк, І. Солія, Д. Кузик, П. Осадчук, Я. Волыняк, М. Билько, К. Швант, М. Бодарчук, М. Зінків, А. Лавода, М. Ламбор, М. Матвій, І. Курч, С. Морозович.

Ми зібрали 50 доларів до Старої Ропи, повіт Самбір.

Збірком займається: І. Миклясевич, Р. Лазірко, А. Седір і І. Добролюбовський, за що складаємо щорічний подяку всім жертводавцям. (огол.)

ІВАН МІКЛЯСЕВИЧ,

2337 W. 11th St., Cleveland, Ohio

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

КУРСИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ для дорослих (від 17 років)

Зачну курси української мови з новим семестром 8-го лютого ц. р. з 7-мих год. ввечір. в Інтернаціональній Інституції, 341 East 17th Street, New York City. Початковий курс від 7 до 8:30 ввечір, середній від 8:30 до 10:00 ввечір. Курси безплатні.

30-4

Містер Новіковський.

— УКРАЇНСЬКА гр.-кат. парохія св. Петра, 1400 W. Cohoes, N. Y., поруче ДІАКОНАТІЛЯ з добрим голосом, обзаваномого з диментурою, провадженням української церковної школи, укладанням представлень і концертів. Платя згідно з умовою. Посада до обняття від 15-го лютого ц. р. Зголошення надіслати статки на адресу: UKRAINIAN GR.-CATH. RECTORY, 193 Ontario St., Cohoes, N. Y.

ВЗОРИ

КАПЛА, нитки до вшивання Д. М. С. і стемповані різи. Платя по каталогу до

UKRAINIAN BAZAAR,

97 Avenue A, New York, N. Y.

БОЛІ НІГ.

Рані на ногах, онушли ноги, набридли жни, боліли ноги, флегма (запалена жни), напухли або боліли коліна чи істкові і ревматичні ноги успішно лікуємо по новим європейським методам без операції.

Обісний години: щоденно від 2 до 6, в понеділки і четверги від 2 до 8.

L. A. BENLA

320 W. 86 St., New York City,

Близько Бродвею.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СПЕЦІАЛІСТ

ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКИ

ІВАН БУНЬКО

Новий Український Удирейкер зарплату погребам по ціні так низько, як \$150.00. Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 EAST 8th STREET,

NEW YORK CITY

Dignified Funerals as low as \$150.00

Telephone: Orchard 4-8088

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ

В БРОУК, БРОУКЛІН, Нью-Йорк і околицях

129 E. 7th STREET,

NEW YORK, N. Y.

Tel. Orchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL:

707 PROSPECT AVENUE

(cor. E. 185 St.), BRONX, N. Y.

Tel. Ludlow 4-2568.

— Пане меценасе! Ми

знаємося вже так віддавна.

Тож чи порухуєте

мені за одно питання?

— Деж там!... Лише

за відповідь.

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ.

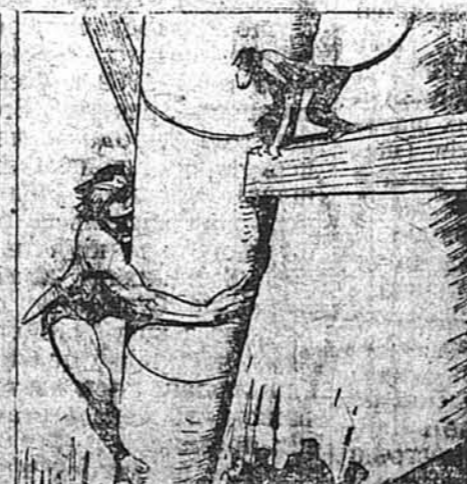
(109)



Олд Таймер придивлявся вже спокійно, як йому над головою все нижче й нижче маля дрючки розбіснених жреців. Він затиснув уста і на них застигла навіть свого роду байдужа усмішка. Він ніяк не хотів виявити перед тими дикими страху, щоб тим не справити їм дикой насолоди. Фактично вони махали йому над головою дрючками лиш на те, щоб його задякати.



Жорстокий Собіто, щоб викликати жажливішу ситуацію, верещав: „Бий, бий, по лобі йому!“ Під впливом цієї заохоти мязи жреців почали конвульсійно корчитися, і видно було, що ось-ось вони виконають ариказ Собіто. Втім мов згін небес роздався по салі голос: „Собіто, Собіто! Я дух Музімо. Я прийшов по тебе!“ В галі запанувала мертвятиша.



Серед тої тиші білий велетень з глухим гуком зіскочив на землю і на цілий ріст став перед дикуними. Це був Тарзан, що зручно і гладко зсунувся по стовпі вниз і став перед чорними мов який дух з іншого світу. Чорні зі страху переминались у кам'яні статуї. Ні один з них не міг у тій хвилі навіть ворухнутися з місця.



Не менше був здивований сам Олд Таймер. Очевидно, він знав, хто такий Тарзан, та всетаки його надзвичайно здивувала впрост чудотворна його поява ось тут серед дикунів у замку. „Він прийшов мене рятувати“, думав він собі, „Як гарно і шляхотно з його боку! Що за героїзм! Адеж чоґо він сам сюди прийшов? Він мене не арятую, тільки сам уладе жертвою жажливої смерті!“